

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

פרשת "נח"

חשון תשפ"א

"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח" (וי' ט'). בבעה"ט מביא רמז "האלקים התהלך נח" ס"ת 'חכס', וי"ל הכוונה בזה כי כדי ללכת בדרך הישר והטוב ולעבוד את השי"ת צריכים להיות חכס בכדי לדעת איך לנצח את היצר". (מקור ברוך)

*

"תמים היה בדורותיו" (וי' ט'). מפרש רש"י: יש דורשין לשבח ויש דורשין לגנאי. לכאורה מדוע יש לדרוש לגנאי כשאפשר לדרוש לשבח? אלא ידוע שהצדיק נקרא 'הולך' כי הוא הולך בכל יום ובכל עת מדרגא לדרגא, וכאשר הוא הולך למדרגה יותר גבוהה הוא מסתכל על שפלותו ודורש בעצמו גנאי, אבל אצל האנשים המסתכלים על הצדיק זה להיפך, כי הם מסתכלים בכל תנועה של הצדיק ורואים צדקתו שמתרבה בכל פעם יותר, ודורשים אותו לשבח.

*

"תמים היה בדורותיו" (וי' ט'). היינו שהתמימות שלו היתה מן "דורותיו", שהיה רואה כיצד בני דורו רודפים אחר התאוות הגופניות והלכו אחר ההבל, ולמד נח מזה ק"ו איך צריך לרדוף ולהשיג תכלית השלימות.

*

"היה בדורותיו, את האלקים התהלך נח" (וי' ט'). משל לנוסע למקום פלוני לרגלי מסחרו ועובר דרך מקומות שונים, וכאשר מספר מנסיעתו הריהו אומר כי בדרכו למקום המיועד עבר גם דרך מקום פלוני ופלוני, שלא היו כלל ממטרת נסיעתו ורק במקרה עבר בהם. וכמ"כ בנח שכתוב בו "היה בדורותיו" היינו שבדרך מקרה עבר בכל הדורות הללו, אבל מטרת הילוכו בכל חייו היתה "את האלקים התהלך נח" להתקרב לאלקים. (תורת אבות)

*

"אלה תולדות נח...ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת" (וי' י'). מפרש רש"י: תולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים. הכוונה בזה שאלה היו מעשיו הטובים של נח שלימד את ג' הדברים: "את שם" לזכור תמיד את שם האלקים, "את חם" לקיים כל מצוה בחוס ובהתלהבות, "ואת יפת" לעשות רק מעשים שהם תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. (הרה"ק מפשיסחא)

*

"צהר תעשה לתבה" (וי' ט"ז). כשאדם אינו מתפלל בכוונה אזי אומר תיבה (מלה) של תפילה בחושך בלי כוונה ודעת, משא"כ כשאומר בכוונה ובלי מחשבה זרה, אזי מאיר כל דיבור שאומר בתפלתו. וזה הפירוש: "צהר תעשה לתבה" לכל דיבור של תפילה יעשה לה צהר יצהיר ויאיר אותה בכוונה טובה. (המגיד ממעזריטש)

*

"איש צדיק תמים היה בדורותיו". שאלו את החוזה מלובלין: מי גדול ממי 'תמים' או 'גדול' ? ענה להם: הבא לבצוע על הפת ושתי ככרות לפניו, אחת גדולה לא שלימה, ואחת קטנה ושלימה, על איזה מהם מברך המוציא - על הקטנה השלימה. הווי אומר: תמים וגדול - תמים עדיף.

שמירת וטהרת הדיבור

"מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה..." דרשו חז"ל (מסכת פסחים ג'): אריב"ל לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו, שהרי עיקם הכתוב שמונה אותיות ("אשר איננה טהורה" במקום "הטמאה" 13-5=8) ולא הוציא דבר מגונה מפיו.

נשאלת השאלה: האם לא יכלו למצוא מקום אחר בתורה לרמז על דיבור יפה רק כאן בפרשת המבול? אלא התורה מרמזת לנו כאן ללמדנו: דוקא בכזה דור אשר אנשים עושים כל התועבות שבעולם (ג"ע, ש"ד, וכו'), ומובן מאליהם לאיזה דיבורים התדרדרו אנשים אלו, אעפ"כ האדם שנשאר דבוק עם לבו ועיניו להשי"ת, לא צריך להתפעל מהם אלא לשמור על לשונו הנקיה. דוקא בדור המבול אשר כל היקר והקדוש ליהדות מושפלים על ידם לעפר, יש לדבר בעדינות ובנקיות, ועי"ז מתרחקים מהם.

אל לנו לחשוב כי דור המבול היו רשעים והם היו לפני הרבה שנים, אלא אפילו היום - אדם שאינו שומר את פיו ולשונו לדבר בקדושה וטהרה, אזי יכול להיות רשע כדור המבול, כי "מבול" ר"ת מות וחיים ביד לשון, וכשם שהאדם מדבר כך ניכר טבעו.

כמו שמובא (מסכת פסחים ג'): מעשה בשני תלמידים שהיו יושבים ולומדים לפני רב, אחד אמר: עשתה אותנו ההלכה הזאת כמו חזיר עייף, והשני אמר: היא עשתה אותנו כמו גדי עייף. וכוונתם היתה שהם התייגעו ועמלו הרבה להבין ההלכה. ולפי שהראשון הוציא דבר מגונה מפיו לדמות הדבר לחזיר, לכן שוב לא דיבר החכם עם התלמיד הזה, והשני שדבר בלשון נקיה נהיה רב בישראל.

כן מובא שם: פעם ישבו שלשה כוהנים במקום אחד, וסיפר כל אחד על הקרבן שאכלו באותו יום, האחד אמר: הגיעני כפול, השני אמר: הגיעני כזית, והשלישי אמר: הגיעני כזנב הלטאה. ולפי שהיה מדבר בלשון מגונה נכנס הדבר בלב החכמים שבדקו אחר משפחתו ומצאו שאינו כהן אמיתי.

וכבר דרשו רומזי רמזים כי ההבדל בין 'סלת' ל'פסלת' זה ה'פה'..., וכן דרשו דורשי רשומות את הפסוק (תהלים כ"ט ח'): "יחיל ד' מדבר קדש" מי שמפחד מהשי"ת אזי דיבורו בקדושה. וכן אמר דוד המלך ע"ה (תהלים ל"ד י"ג): "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך...", מי שרוצה לזכות בחיים ובימים טובים רק זה הנוצר ושומר את לשונו ושפתיו.

* * *

ב' חשון יומא דהילולא של כ"ק רבינו הקוה"ט בעל "מקור ברוך" זצללה"ה

רבינו זיע"א בארץ ישראל

התרגשות רבה ניכרת בין אנ"ש לקראת יומא דהילולא של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט בעמסה"ק "מקור ברוך" זצללה"ה, אשר יתקיים אי"ה השבוע ביום שני אור לבי' מר חשון בשעה 8:30 בערב, בהיכל בית המדרש הגדול ברמת ויז'ניץ בחיפה. עליה לציה"ק בבני ברק אי"ה ביום שלישי ב' מר חשון בשעה 4:00 אחה"צ, זיע"א.

רבינו כרבה של סערט